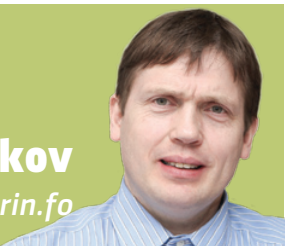

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov

eirikur@sosialurin.fo

TINGFÓLK Í PENGANEYÐ

Tingfólk eru í teirri hepnu stöðu sum starvsfólk, at tey sjálvi gera av lønar- og setanarviðurskifti. Hetta hevur fleiri ferðir givið at bíta, eitt nú tá talan hevur verið um eftirlønir, ið hjá ting- og landsstýrisfólki eru fleiri ljósár framman fyri tær eftirlønir, sum vanlig starvsfólk hava.

Kortini hoyra vit javnan tingfólk gremja seg um, at tað er so trupult at fáa farloyvi úr tinginum, um tú skalt eitt hvørt ørindi og ikki fært møtt á tingfundi. Tað er sjálvandi ein stór ábyrgd, ið vit sum veljarar geva teimum fólki, sum vit velja á ting, og tí krevja vit sjálvandi eisini av teimum, at tey møta á teimum umleið 100 tingfundum, sum eru um árið.

Men tað eru tað summi, sum ikki gera. Og tað kann sjálvandi hava sína orsök. Tað var sjón fyri søgn í gjár, tá Portalurin kunngjórði, at bara 31 av teimum 33 tingfólkunum atkvøddu í stóra málinum um skerjingina í fiskidøgum. Katrin Dahl Jakobsen úr Javnaðarflokkinum var ikki á tingfundi, tí hon var í ørindum fyri Løgtingið í Norðurlandaráðnum. Men hon hevði avtalað við Bjarna Djurholm, at hann skuldi ikki atkvøða, og soleiðis varð hennara atkvøða »clearað«, sum tey kalla tað. Altso tingfólk, sum ikki fáa møtt, avtala bara við eitt annað tingfólk, sum er í hinum partinum, at tað tingfólkið ikki atkvøður. So er líka vítt sum sítt, tí 16-15 er líka

gott um 17-16...

Men í Løgtinginum er eingin skipað »clearing«. Løgtingsformaðurin veit í øllum førum ikki um tað.

Men so er tað viðhvørt, at tað hendir, at neyðugt er at fáa vara-fólk inn. Tað verður tað helst í dag, tí avtalan millum Bjarna Djurholm og Katrina Dahl Jakobsen er ikki galdandi til triðju viðgerð í dag.

So er tað, at boð skulu sendast eftir varafólki, sum í hesum før-um verða boðsend sum atkvøðu-neyt. Tað einasta, tey skulu gera, er at atkvøða so, sum flokkurin vil. Tað er sjálvandi ikki serliga hugaligt at verða so lítið virt sum vara-fólk. Tú sleppur ikki at verða við í

viðgerðini, tú skalt bara vera har, tí onkur má trýsta á knøttin. Og orsøkin er, at tað tingfólkið, sum eig-

ur tingsessin, treyðugt vil biða sær farloyvi, tí so missir viðkomandi inntøku.

Tað er bara lögtingið, sum kann greiða hesi viðurskifti soleiðis, at eitt tingfólk, sum í hesum føri er uttanlands í ørindum fyri lögtingið - sjálvandi fær løn, tá eitt varafólk verður innkallað. Vit hava eisini valt varafólki, og sjálvandi skulu tey verða við í viðgerðini. Tað er óvirðiligt, at tað er pengatrongd hjá tingfólki skal gera av, nær brúk er fyri varafólki á tingi!

»

Tað kostar Katrini 11.000 krónur at biða varafólk møta

Hóast hann alment hevur boðað frá, at hann hevur skift hest – frá at verða óheftur fjølmiðlamaður til at vera vlevni fyri Tjóðveldi, so er hann enn »miðlaserfrøðingur« hjá Kringvarpinum

Óheftur miðlaserfrøðingur við lögmanni í búkinum...?

Á ólavsøku kunngjórði Øssur Winthereig, at hann skifti síðu – frá at vera ein óheftur tíðindamaður til at vera at verða ein svorin tjóðveldismaður, sum ætlar at umboða Tjóðveldi á tingi.

Hóast hesa kunngerð, so helt sjónvarpið hjá Kringvarpinum, at Øssur Winthereig – nú beint upp undir lögtingsvalið – er ein hóskaði miðlaserfrøðingur, sum púra óheftur kann greina, um Kaj Leo Johannesen, lögmaður –

og størsti politiski mótstöðumaðurin hjá tjóðveldismanninum Øssuri Winthereig – ger nakað skeivt, tá hann áleggur øllum almennum leiðarum ikki at samskifta við Paul Watson og Sea Shepherd.

Øssur Winthereig var samdur við lögmanni um, at hetta helst var frægasta loysnin ikki at tosa við hasi fólki, men reisti tó spurningin, um tað var rætt at áleggja munnskuv soleiðis.

Tað sum hyggjarin situr

eftir við er:

Var hetta eitt politiskt slysalop á lögmann frá einum tjóðveldismanni, ella ein óheft meting frá einum miðlaserfrøðingi.

Eitt sindur kiksað prioritering av sjónvarpinum. Í øllum førum áttu annaðhvørt verturin ella Øssur Winthereig sjálvur at upplýst, at hann er vlevni fyri Tjóðveldi.

»

Kunnu vit fáa húsaprísn niður?

HEÐIN MORTENSEN
KJAK Á SÍÐU 15

»

Góð fram-tíðarútlit ella niður-píning?

SJÚRÐUR SKAALE
KJAK Á SÍÐU 18

Almennar stjórar sparkar man uppeftir

So endaði málið um aðalstjóran í Uttanríkisráðnum. Løgmaður hevur gjørt semju við hann – og hann fer frá. Í veruleikanum fær aðalstjórin fótin. Men tá ein stjóri av slíkum slag fær fótin, so er tað ikki út í kuldan – men altíð uppeftir! Soleiðis verður Herluf Sigvaldson nú serligur ráðgevi í Fiskimálaráðnum – helst við aðalstjóraløn.

Ikki kann sigast, at lögmaður hevur havt hepna hond við aðalstjórasetanini í Uttanríkisráðnum, sum longu haltaði frá byrjan, tí alt ov nógvir gegnistrupulleikar vóru blandaðir upp í málið. Tá Jørgen Niclasen var uttanríkisráðharri hevði Vágaportalurin serlig evni at leita fram skjøl úr ráðnum – ofta eisini trúnaðarskjøl.

Soleiðis varð hetta málið eisini gruggað við ymsum lýtum um ávísar umsøklarar. Málið fór eisini av lagnum longu frá byrjan, tí fólk í setanarbólki

inum hava staðið politikarunum og nú fyrrverandi aðalstjóranum ov nær.

Men tað er eftir øllum at døma als ikki tað, sum hevur fingið lögmann at fáa aðalstjóran frá. Tað eru samstravstrupulleikarnir, sum starvsfólki í Uttanríkisráðnum hava víst á. Tey hava sagt, at aðalstjórin er óegnaður og beinleiðis skaðiligur fyri føroyskan uttanríkispolitikk. Um lögmaður eisini heldur, at stjórin er óegnaður, hevur hann einki sagt um enn. Men lögmaður ger, sum man plagar, man sparkar stjóran uppeftir.

Man tað vera fyri at leypa upp um, har garðurin er lægstur, at lögmaður ger hetta? Man hetta verða lættasta loysnin?

Í øllum førum ikki serliga ábyrgdarfullur starvsfólkapolitikkur. Hvørki fyri starvsfólk, ella okkum, sum skulu rinda lønina.

